

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218011826
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2218011826.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného O. F., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 18T/90/2018-392 zo dňa 22.07.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.06.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 18T/90/2018-392 zo dňa 22.07.2019 bol obžalovaný O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. XXXX/XX, Z. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 11. júla 2017 v čase okolo 02:20 hod., kedy po ceste II. triedy č. 503, v smere zo Šamorína do obce Kvetoslavov, v okrese Dunajská Streda viedol osobné motorové vozidlo značky Renault Megane, EČ: LE-937BB, v km 3,1, pri vchádzaní do miernej ľavotočivej zákruty, v dôsledku nedostatočného venovania sa vedeniu vozidla a nedostatočného sledovania situácie v cestnej premávke a neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a s tým súvisiaceho prekročenia najvyššej dovolenej rýchlosti o 40 km/h, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, nezvládol vedenie vozidla a jeho pravou stranou zišiel mimo cestu vpravo na trávnatú plochu, kde strhol riadenie doľava, po čom vozidlo prešlo šmykom do protismerného jazdného pruhu, kde zišlo mimo cestu vľavo do priekopy, kde ľavou zadnou stranou narazilo do stromu, pasažieri sediaci v čase dopravnej nehody vo vozidle na zadnom sedadle, R. J. a Y. R. utrpeli v dôsledku dopravnej nehody zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahli, poškodená U. L., sediaci v čase dopravnej nehody na sedadle spolujazdca utrpela v dôsledku dopravnej nehody zlomeninu tela kosti hrudnej - mostíka, bez posunu a pomliaždenie hrudníka v oblasti hrudnej kosti, ktoré si vyžiadali lekárske vyšetrenie, ošetrovanie a liečenie v trvaní od 11.7.2017 do 19.9.2017, počas ktorého bol sťažený obvyklý spôsob jej života, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal na dvoch osobách preto, že hrubo porušil predpisy o bezpečnosti dopravy a inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal na dvoch osobách preto, že hrubo porušil predpisy o bezpečnosti premávky a inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Za tieto skutky uložil okresný súd obžalovanému podľa § 149 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest

odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov. Pre výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov. O náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného nahradiť škodu poškodenému H. H., nar. XX.XX.XXXX v G. R., bytom Y. ulica XXX/XX, B. F. - K., vo výške 799 eur titulom nákladov spojených s pohrebom, poškodenej U. L., nar. XX.XX.XXXX v G. R., bytom Y. ulica XXX/XX, B. F. - K. škodu vo výške 820,80 eur titulom bolestného a poškodenému R. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., bytom J. XXX/XX, Z. náhradu škody vo výške 1.345,40 eur titulom náhrady nákladov spojených s pohrebom. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného H. H., nar. XX.XX.XXXX v G. R., bytom Y. ulica XXX/XX, B. F. - K. a poškodeného R. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., bytom J. XXX/XX, Z. okresný súd so zvyškom ich nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 392-394.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2019 prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, pričom vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že obžalovaný je ženatý, má dve deti. Obžalovaný uviedol, že je nezamestnaný, jeho mesačný príjem je 500 - 600 eur. Poškodenému H. H. škodu neuhradil, pretože nemá žiadne úspory. Z výpisu registra priestupkov na obžalovaného okresný súd zistil, že obžalovaný má v zázname vedené dva priestupky pre porušenie pravidiel cestnej premávky riešené blokovými pokutami. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovanému bolo uložených celkom šesť blokovaných pokút. Obžalovanému bol v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. OT/115/2015 uložený trest zákazu činnosti vedenia motorového vozidla v období od 13.06.2016 do 13.12.2016. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. Pretože obžalovaný sa dopustil spáchania skutkov na podklade obžaloby v jednočinnom súbehu, okresný súd mu ukladal trest podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, t. j. podľa § 149 ods. 3 Trestného zákona. Okresný súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, pričom vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností okresný súd pri ukladaní postupoval podľa § 38 ods. 2 a ods. 4 Trestného zákona a trest ukladal v upravenej trestnej sadzbe od 6 do 10 rokov. Okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na trestnú minulosť obžalovaného, skutočnosť, že tento sa v minulosti dopúšťal priestupkov rôznej závažnosti. Obžalovaný sa pozostalým príbuzným doposiaľ neospravedlnil, tiež sa nepokúsil o náhradu škody pozostalým poškodených ani prežívšej poškodenej. Vzhľadom na uvedené okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, so zaradením so ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov. O náhrade škody poškodenej U. L. ako aj pozostalým poškodených rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2019 (č.I. 389) odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil na č.I. 397.

Obžalovaný považuje uložený trest za neprimerane prísny. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine mal súd postupovať podľa § 39 Trestného zákona a uložiť obžalovanému nižší nepodmienečný trest odňatia slobody. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný škode a následkom, ktoré páchatel' trestným činom spôsobil a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Poukazuje na to, že okresný prokurátor pri záverečnom návrhu žiadal podstatne nižší trest, ktorá skutočnosť odôvodňuje zmenu rozhodnutia vo výroku o treste. Nepodmienečný trest v trvaní 7 rokov považuje za neprimerane prísny. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a obžalovanému uložil trest v nižšej výmere.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril poškodený H. H., podľa ktorého je napadnutý rozsudok spravodlivý vzhľadom na následky, ktoré obžalovaný spôsobil. Pokiaľ ide o náhradu škody, poukazuje na to, že obžalovaný doposiaľ poškodenému neuhradil škodu, neprejavil snahu o nápravu škodlivých následkov spáchaného činu. Rovnako neprejavil záujem o dohodu, aj napriek tomu, že mu bola doručená žaloba vo

veci vedenej Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 17C/23/2019, ktorou sa poškodený domáha voči obžalovanému nároku na náhradu škody.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 30.06.2020 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, splnomocnenca poškodeného H. H. a obhajcov obžalovaného, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, vyjadrením poškodeného a podstatným obsahom spisu. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný (ktorý podaním zo dňa 23.06.2020 svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti) a poškodených, na čo senát odvolacieho súdu vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol, že verejné zasadnutie vykoná v ich neprítomnosti, pretože v danej veci boli splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného a poškodených v zmysle § 293 ods. 6 Trestného poriadku a contrario. Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, uložený trest považuje za primeraný. Splnomocnenec poškodeného H. H. vyjadril súhlas s návrhom zástupcu Krajskej prokuratúry. Obhajca obžalovaného JUDr. Tibor Bašista sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania, poukázal na to, že v danej veci išlo k ľudskú tragédiu, nešťastnou náhodou došlo k usmrteniu spolujazdcov, navrhuje uložiť obžalovanému miernejší trest. Ustanovená obhajkyňa obžalovaného JUDr. Julianna Weiszová sa pripojila k prednesu obhajcu JUDr. Tibora Bašistu, poukazuje na to, že išlo o neúmyselný trestný čin, čím je obžalovaný a tiež jeho rodina potrestaní do konca života. Uložený trest je neprimerane prísny, navrhuje zmiernenie trestu.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku vo vzťahu k výroku o treste. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný O. F. urobil na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2019 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov na podklade obžaloby, pričom okresný súd na návrh prokurátora toto vyhlásenie prijal. Nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd teda ani nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, do úvahy prichádzalo uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona podľa trestnej sadzby skutku najprísnejšie trestného, t.j. prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 3 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody v trvaní 4-10 rokov. Okresný súd správne vzhliadol u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, ktorá skutočnosť odôvodňovala modifikáciu dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3, tak, že bolo potrebné vychádzať z upravenej trestnej sadzby 6-10 rokov.

Odvolací súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu plne súhlasí s výškou uloženého trestu v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o samotné okolnosti spáchania skutku, obžalovaný v úseku medzi dvoma obcami, kde je najvyššia povolená rýchlosť stanovená na 90 km/h túto prekročil o takmer 40 km/h čím porušil

ustanovenia v dôsledku čoho nezvládol riadenie motorového vozidla a narazil do stromu, pričom dvaja spolujazdci boli na mieste mŕtvi a jedna spolujazdkyňa utrpela zranenia, ktoré si objektívne vyžiadali liečbu v trvaní 2 mesiacov. Zo Znaleckého posudku č. 37/2017 znalca z odboru cestnej dopravy Ing. Miloša Kosíka (č.l. 190) vyplýva, že k dopravnej nehode došlo z dôvodu nesprávnej techniky jazdy vodiča, spočívajúcej práve v neprispôsobení (resp. prekročení) rýchlosti v danom úseku. Obžalovaný si mal byť vedomý toho, že v noci (2:20 hod), kedy je viditeľnosť na cestách podstatne znížená musí venovať riadeniu vozidla zvýšenú pozornosť, rýchlosť prispôsobiť tomu, aby mohol bezpečne reagovať na nepredvídané prekážky v ceste, neopomínajúc skutočnosť, že ako vodič 4 člennej posádky vozidla je zodpovedný za život ďalších troch spolujazdcov. Tiež bolo povinnosťou obžalovaného z titulu vodiča zabezpečiť, aby sa spolujazdci riadne pripútali, čo však neurobil. Aj napriek výzvam prežívšej poškodenej, ako aj spolujazdcov, ktorí pri nehode zomreli aby spomalil, išiel v úseku s maximálnou povolenou rýchlosťou 90 km/hod rýchlosťou takmer 130 km/h. Tu odvolací súd obžalovanému dáva do pozornosti, že hoci k nehode došlo mimo obce, zákonodarca obmedzením rýchlosti v tomto úseku vyjadruje snahu o zvýšenie bezpečnosti cestnej premávky a s tým spojenú snahu o elimináciu rizika vzniku negatívnych následkov, k akým napokon došlo nezodpovednou jazdou obžalovaného.

Obžalovaný svojim konaním spôsobil ten najzávažnejší následok, a to smrť dvoch mladých osôb a ublíženie na zdraví tretej osobe svojou nebanlivou jazdou. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, z priestupkového registra a evidenčnej karty vodiča vyplýva, že ide o nedisciplinovaného vodiča, ktorý sa opakovane dopúšťa priestupkov na úseku cestnej premávky, pričom väčšina z nich bola za prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti. Aj napriek predošlým priestupkovým postihom a tiež uloženiu blokových pokút obžalovaný opakovane nerešpektoval obmedzenie rýchlosti na mieste, kde k dopravnej nehode došlo, pričom toto konanie malo fatálne následky. Z uvedeného je celkom zrejmé, že u obžalovaného absentuje akýkoľvek rešpekt k dodržiavaniu zákonných obmedzení, predchádzajúce postihy naňho nemali žiaden vplyv. Obžalovaný si kajúcny postoj k svojej protiprávnej činnosti spočívajúcej v chronickom porušovaní právnych predpisov zamenil s flagrantným a ignorantským prístupom, preto bolo len otázkou času, kedy k takýmto následkom dôjde. Na tomto mieste treba osobitne vyzdvihnúť skutočnosť, ktorá len podporuje vyššie uvedené, že obžalovanému bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. OT/115/2015 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na čas od 13.06.2015 do 13.12.2016. Už na prvý pohľad je zrejmé, že k spáchaniu skutkov došlo len po uplynutí polroka od vykonanie tohto trestu, čo je pre odvolací súd zarážajúce.

Trestné konanie má sledovať preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy, čo sa však v danom prípade nestalo. Práve preto odvolací súd považuje trest uložený obžalovanému v trvaní 7 rokov (t.j. trest v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby) za trest zákonný a spravodlivý, aj napriek nesúhlasu obžalovaného.

Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v zmysle § 61 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, aj v tomto smere je trest zákonným a spravodlivým. V tomto smere odvolací súd primerane poukazuje aj ustálenú judikatúru (porovnaj judikát R I./1966), podľa ktorej účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto jeho uloženie je plne odôvodnené vtedy, keď páchatel' trestným činom v doprave vyvolá pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti k vedeniu motorových vozidiel. V tomto prípade možno jednoznačne konštatovať, že obžalovaný svojim konaním (s prihliadnutím na predchádzajúce početné dopravné priestupky) dôvodne vyvolal pochybnosť o svojej spoľahlivosti a spôsobilosti vo vzťahu k vedeniu motorového vozidla a uloženie tohto trestu sa v tomto prípade javilo nielenže spravodlivým ale výslovne žiaducim.

Odvolací súd si neodpustí reagovať na námietku obžalovaného ktorou poukazuje na to, že trest uložený okresným súdom bude uňho ako páchatel'a spôsobovať útrapy. Obžalovaný zrejme opomenul na to, že svojim nezodpovedným konaním usmrtil dvoch mladých ľudí, ktorí mali svoje rodiny, pričom práve týmto spôsobil útrapy ich blízkym. Obžalovaný navyše nevyvinul žiadnu snahu o zmier, prípadne aspoň čiastočnú náhradu škody pozostalým poškodených, týmto sa ani neospravedlnil, ktoré skutočnosti svedčia o nekritickom postoji k spáchaniu skutkov.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje na to, že okresný prokurátor žiadal v prvostupňovom konaní podstatne nižší trest, toto tvrdenie je vyvrátené záverečným návrhom okresného prokurátora učenom na hlavnom

pojednávani dňa 22.07. 2019 (č.l. 387 rub), ktorým výslovne navrhol uloženie trestu minimálne v trvaní 6 rokov.

Za nedôvodnú námietku možno považovať aj domáhanie sa mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, z dôvodu priznania viny obžalovaným. Žiadne zákonné ustanovenie súdu nielenže neukladá povinnosť mimoriadne znížiť trest v prípade učinenia vyhlásenia o vine obžalovaným, ale neukladá túto povinnosť ani v iných prípadoch. Je výlučne na rozhodnutí súdu (zákonodarcom v ustanovení § 39 ods. 1 Trestného zákona vyjadrené ako „...možno páchateľovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanovenú týmto zákonom.“) či k takémuto postupu po riadnom dokazovaní a zistení výnimočných okolností prípadu pristúpi alebo nie. V danom prípade však žiadne výnimočne okolnosti zistené neboli. Priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku nemožno neprimerane zvyšovať, keď táto skutočnosť už obžalovanému navyše bola zohľadnená pri uložení trestu v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.